

JUL
2016**Skulu hava fáar reiðarar**

Jacob Vestergaard, fyrrverandi landsstýrismaður í fiskivinnumálum, heldur, at tað skulu verða fáir reiðari í vinnuni.

– Tað mest rættvísa fyri landið og fólkið er, at vit hava nakrar fáar, men sterkar reiðarar í Føroyum, sum megna at taka kappingina upp við okkara grannar, sum eru nógv størri enn vit, sigur Jacob Vestergaard.

Nýggj rúsevni í umferð

Myndugleikarnir hava stýr á alkoholi og gomlu rúsevnum, men nýggj rúsevni floyma inn yvir landið. Talan er um syntetisk evni, sum eru lætt at fáa fatur á. Tað sigur Martin Kúrberg, sum arbeidir við rúsevnismisnýtarum.

– Hetta er syrgiligt, men tað er veruleiki, at tað er lætt hjá teimum ungu at fáa fatur á hesum evnum, sigur Martin Kúrberg.

Avvísir flestu klagurnar

Ein og hvør kann kæra ein Løgtingsins Umboðsmann um almenna fyrisiting og stovnar, men tær flestu kærurnar verða ikki tiknar upp. Uppgerð visir, at í fjør fekk Løgtingsins Umboðsmaður 80 klagur, men hon visti heili 71 av teimum frá sær aftur. Orsøkir til hetta er, at ofta eru aðrir kæruguleikar, ella er tíðarfreistin fyri kærana farin.

Ein leiðsla til sjúkrahús

Arbeidsbólkurin, sum hevur gjørt eina frágreiðing um heilsuverkið, mælir til, at ein stjóri verður settur fyri tey trý sjúkrahúsini, og at hann fær ábyrgdina av at byta viðgerðir millum sjúkrahúsini. Stjórin skal hava varastjóra afturat sær og syrgja fyri, at daglig leiðsla er á teimum trimum sjúkrahúsum.

Kundu ynskt sær fleiri fólki á G!

Elsti festivalurin í landinum, G! Festivalurin, verður hildin, og lagið er gott í Syðrugøtu. Fyrirleikarnir eru væl nøgdir við festivalin, men tey kundu ynskt sær fleiri gestir á festivalinum. Hósdagin var dýrdarveður, fríggjagin illveður, og leygardagin gott veður aftur.

Juli:

Eg havi fingið frið í hjartað

– Nú eg havi vitjað í Føroyum og havi hitt familjuna hjá mær í Nólsoy, havi eg fingið frið í hjartað – friðin, eg leingi havi bíðað eftir, sigur Bo Janoschka, 36 ára gamli sonur Ova Joensen, sála, sum nú fyrstu ferð hevur vitjað í Føroyum

Sonur kenda nólsoyingin, Ova Joensen, sála, sum á sumri í 1986 róði langa teinin úr Føroyum til Danmarkar, hevur fyri fyrstu ferð verið í Føroyum og vitjað familju sína.

Maðurin er Bo Janoschka, hann er 36 ára gamalur, búsitandi í Avstraliu, og hevur týska mammu, sum eisini býr í Avstralia.

Fyrstu ferð í Føroyum

Nú Bo Janoschka hevur vitjað í Føroyum, hevði hann eisini 9 ára gamla sonin við sær. Bo er giftur koreanskari kvinnu. Tey eru bæði sjúkrarøktarfrøðingar, og Bo luttekur eisini í granskingarverkætlanum innan heilivág.

– Eg vildi havt konu mína við á ferðini í Føroyum, og tað hevði hon eisini gjarna viljað, men tað eydnaðist okkum ikki hesaferð at fáa frí samstundis.

Bo Janoschka sigur, at hann leingi hevur droymt um hesa ferð-

ina at vitja familju sína, og hetta er nakað, hann hevur gleitt seg til í fleiri ár.

– Eg var smádrongur, tá mamma mín fyrst ferð fortaldi mær um pápa mín. Mamma mín giftist týskum manni, sum doyði lutfalsliga ungur í 2004. Eg hevði tað ógvuliga gott hjá mammu og fosturpápa mínum, og tí saknaði eg einki. Men, so hvørt, sum eg gjørdist tilkomin, gjørdist eisini forvitni um veruliga pápa mín størri, og eg fekk alt at vita, sum mamma mín visti at siga mær.

Bo Janoschka sigur, at mamma hansara og Ove í sínari tíð vóru skipsfelagar umborð á norskum skipi, og tað var har, hann varð gitin í móðurlívi og føddur í Bremen í Týsklandi.

– Ove visti, at hann var pápi mín. Tá mamma mín sá Ova seinastu ferð í einum rættarsali í Noregi, bar hon meg undir belti og hevði stóran bók. Talan var um eitt hvørt

rættarmál í samband við skipið, sum Ove og mamma mín høvdu verið við.

Sonur Ova Joensen eigur eisini eitt bræv, sum mamma hansara einaferð hevur givið honum.

– Hetta er avrit av einum ógvuliga persónligum brævi, sum mamma mín einaferð sendi Ova fyri at fortelja honum um meg, og í brævinum framgongur eisini, at eingin ivi er um, hvør pápi mín er, sigur Bo Janoschka, sum ikki veit um onnur brøv millum mammuna og Ova.

Øll eru ymisk

Men, nær frætti so mamma Bo um søguligu ferðina hjá Ova í lítlum arabáti úr Føroyum til Danmarkar?

– Tað dugi eg ikki at siga við vissu, men eg trúgvi, at tað gingu nøkur ár, kanska eini fyra ár, áðrenn hetta gjørdist henni greitt,

og tá hevði pápi mín, sum doyði á heysti í 1987, longu verið deyður í nøkur ár.

Á ferðini í Føroyum hevur Bo Janoschka hoyrt nógv um pápa sín, men við tað, at hann eigur tvær hálvsysstrar, sum áður hava vitjað familjuna í Føroyum, Christina og Rose, sum hann eisini hevur samband við, visti hann nógv, longu áðrenn hann kom til Føroya.

Fyri nøkrum árum síðan vitjaði eisini mamma hansara í Føroyum, og tá hitti hon familjuna hjá pápanum, eins og hon ferðast kring landið.

– Tí visti eg nógv um pápa mín og familju hansara, og eg hevði eisini gjørt mær eina mynd av Føroyum sum samfelag.

Bo Janoschka vísir á, at øll eru vit serstøk, og hann heldur, at pápi hansara var eitt fantastiskt

– Tað ber væl til at halda á, hóast ein er vorðin gamal. At seta seg at bíða eftir deyðanum er nakað tvætl.

Ólavur Hátún

85 ára gamal, sum rør úr Havn til Haldórsvík og aftur

– Samfelagið er seinastu árin munandi broytt, so at fólk flyta seg meira og meira millum bygdir og býir. Tey krevja ikki longur, at tey búgva í somu kommunu, sum tey arbeíða í.

Eyðun Christiansen

stjóri í Kommunufelagnum